

فانوس دریایی اسکندریه

سه قرن قبل از میلاد مسیح، در بندر اسکندریه ساختمانی را بنا کردند تا کشتی‌ها بتوانند به کمک آن به بندر وارد شوند. این ساختمان در جزیره ای بنام فاروس بنا شده بود...

سه قرن قبل از میلاد مسیح، در بندر اسکندریه ساختمانی را بنا کردند تا کشتی‌ها بتوانند به کمک آن به بندر وارد شوند. این ساختمان در جزیره ای بنام فاروس بنا شده بود، از همین رو به آن فاروس یا فانوس اسکندریه می‌گفتند. شب هنگام از بالای ساختمان زبانه های آتش به هوا شعله می‌کشید و روزها ستونی از دود به آسمان برمی‌خواست تا کشتی‌ها بدون خطر برخورد به جزیره های سنگی کوچک در بندر اسکندریه پهلو بگیرند. این ساختمان نخستین فانوس دریایی جهان بود که مدت 1500 سال پابرجا ماند.

جزیره و فانوس دریایی

فانوس دریایی در روی جزیره کوچک فاروس در دریای مدیترانه ساخته شد. بندر پر رفت و آمد اسکندریه را اسکندر کبیر در هنگام بازدید از مصر بنا نهاد.

در قرن دوازدهم بعد از میلاد در بندر اسکندریه به قدری گل و لای انباشته شده بود که دیگر کشتی‌ها نمی‌توانستند به بندرگاه نزدیک شوند.

جزیره فاروس در نزدیکی همین بندر بود. ساخت این بنا 20 سال به طول انجامید و در حدود 280 سال قبل از میلاد مسیح در هنگام سلطنت پادشاه پتولمی دوم تکمیل شد. بعد از آن تاریخ هر چراغ راهنمای دریایی را به نام جزیره فاروس نامیدند. امروزه ما نیز به آن فانوس دریایی می‌گوییم.

ساختمانی با 3 برج

فانوس دریایی فاروس دارای سه برج مرمرین بود که در روی پایه ای سنگی ساخته شده بود. اولین برج چهارگوش بود و برای زندگی کارگران و سربازان در آن تعداد زیادی اتاق ساخته شده بود. در بالای آن برجی کوچکتر به شکل 8 وجهی بود که با پله هایی مارییج به برج بالایی می‌رفت.

نور راهنما

بالاترین برج به شکل استوانه بود و آتشی در آن می‌سوخت که قایق‌ها را با اطمینان کامل به سوی بندرگاه هدایت می‌کرد. در بالای ساختمان مجسمه ای از زئوس که الهه نجات دهنده پنداشته می‌شد، نصب شده بود. در مجموع ارتفاع فانوس 117 متر بود.

آینه های برنزی صیقلی

برای روشن نگه داشتن آتش مقدار زیادی سوخت لازم بود. چوب را با ارابه هایی که اسب یا قاطرها آن را می‌کشیدند از سطح شیبدار و مارییج بالا می‌بردند. صفحاتی برنزی که در پشت آتش قرار داشت نور را به سمت دریا منعکس می‌کرد. حتی کشتی‌هایی در فاصله بیش از 50 کیلومتر نیز می‌توانستند نورفانوس را ببینند. عاقبت در قرن دوازدهم بعد از میلاد در بندر اسکندریه به قدری گل و لای انباشته شده بود که دیگر کشتی‌ها نمی‌توانستند به بندرگاه نزدیک شوند. از همین رو دیگر کسی به فکر تعمیر و نگهداری فانوس نبود. حتی صفحات برنزی که به عنوان آینه عمل می‌کردند ذوب شد و با آن سکه ضرب کردند. در نهایت زلزله ای ویرانگر در قرن چهاردهم میلادی ساختمان فانوس را به کلی نابود کرد.

این ساختمان در جزیره ای بنام فاروس بنا شده بود، از همین رو به آن فاروس یا فانوس اسکندریه می‌گفتند چند سال بعد سربازان مسلمان در ویرانه های فانوس یک دژ نظامی ساختند که از آن تاریخ تاکنون بارها بازسازی شده است و همچنان پابرجاست. به جز این قلعه که در محل نخستین چراغ دریایی جهان ساخته شده است، هیچ اثر دیگری از فانوس دریایی باقی نمانده است.

بر گرفته از کتاب هفت گانه جهان